

3. ตำแหน่งศาสตราจารย์

3.1 ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยตามที่ ก.ม. และ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด และ

3.2 มีบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกระบวนการตรวจสอบผลงานวิชาการโดยคณะกรรมการ (Peer Review) ก่อนตีพิมพ์ และเป็นวารสารที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการสาขานั้น ๆ ในระดับนานาชาติ หรือผลงานลักษณะอื่นที่เทียบเท่า เนื่องปีละ 1 เรื่อง

นอกจากนี้ได้กำหนดมาตรฐานการดำเนินการเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานวิชาการดังกล่าว โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรดังนี้

- (1) ให้อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยใช้มาตรการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี
- (2) ให้ถือว่าเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติที่จะเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงขึ้น ทั้งนี้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยอาจกำหนดมาตรการอื่น นอกเหนือจากแนวทางข้างต้นได้ตามความเหมาะสม และในกรณีมีเหตุผลอันสมควร อาจอนุมัติให้ลดหรือยกเว้นภาระงานให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นรายกรณีได้

จรรยาบรรณของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการต้องมีจรรยาบรรณดีอ่อนเยงและจรรยาบรรณดีเพื่อนร่วมวิชาชีพ ต้องมีความซื่อสัตย์ และมีจริยธรรมในการไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการควรมีความระมัดระวังในการผลิตผลงานทางวิชาการ เนื่องจากบางรายมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นหรือพฤติกรรมที่ส่อว่ามีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น ก.ม. จึงได้กำหนดมาตรการในการป้องกันและลงโทษผู้ที่ประพฤติปฏิบัติดังกล่าว ตามหนังสือที่ ทม 0202/ว 9 ลงวันที่ 9 กันยายน 2531 เรื่องมาตรการในการป้องกัน และลงโทษผู้ลอกเลียนผลงานทางวิชาการ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

มาตรการที่ 1 กรณีที่ตรวจสอบพบว่า มีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น (ที่มิใช่เป็นการอ้างอิง) หรือนำเอกสารผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการโดยปกปิดว่าเป็นผลงานของตนเอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดพิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้น

มาตรการที่ 2 ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ประพฤติปฏิบัติดังกล่าวตาม

ข้อเท็จจริง และความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณี ๆ ไป

มาตรการที่ 3 ห้ามมิให้ผู้กระทำการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตัวแทนทางวิชาการ โดยปกปิดว่าเป็นผลงานของตนเอง เสนอขอตัวแทนทางวิชาการ มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี

มาตรการที่ 4 กรณีที่ได้อันมุติกำหนดตัวแทนทางวิชาการไปแล้ว หากภายในหลังตรวจสอบหรือทราบว่า ผลงานที่ใช้ในการเสนอขอตัวแทนทางวิชาการครั้งนั้น เป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่น หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้โดยปกปิดว่าเป็นผลงานของตนเอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ สั่งเพิกถอนตัวแทนทางวิชาการนั้นเสีย โดยถือว่าบุคคลดังกล่าว เป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตัวแทนทางวิชาการ

จากมาตรการดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหากผู้เสนอขอตัวแทนทางวิชาการ มีการกล่าวถึงข้อความตามเอกสารผลงานทางวิชาการของผู้อื่นแล้ว จะต้องไม่ลืมอ้างอิงว่าข้อความนั้น ๆ มาจากเอกสารผลงานฉบับใด ของผู้ใด หน้าใด ด้วย เพื่อป้องกันผลงานนั้นไม่ให้เป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่น โดยจะต้องรีบบันทึกการอ้างอิงนั้นทันทีที่กล่าวถึง หรือหากไม่แน่ใจว่า อ้างอิงมาจากผลงานของผู้ใด ฉบับใด อาจพิจารณาเขียนข้อความหรือเนื้อหาผลงานทางวิชาการนั้นด้วยถ้อยคำสรุปในแนวของผู้เขียนเองก็ได้ จะเป็นการปลอดภัยและไม่ถูกกล่าวหาว่าลอกเลียนผลงานของผู้อื่น อีกทั้งไม่ต้องถูกดำเนินการตามมาตรการที่กล่าวถึงข้างต้นด้วย

การวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การขอตัวแทนทางวิชาการ เป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ นอกจากเนื้อหาความก้าวหน้าในส่วนทางตัวแทนผู้บริหาร ซึ่ง ก.ม. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการ สาย ก. ทุกคน มีโอกาสเท่าเทียมกันในการก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพื่อ กำหนดตัวแทนและแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่การเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัย เกือบทุกแห่งค่อนข้างเป็นไปโดยยาก และมีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบสัดส่วนกับบุคลากร สาย ก. ทั้งหมด เมื่อพิจารณาข้อมูลจากการรายงานที่กองการเจ้าหน้าที่สรุปเสนอผู้บริหารเกี่ยวกับจำนวนบุคลากร ณ เดือนพฤษภาคม 2547 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2548 จะเห็นได้ว่า ข้าราชการ สาย ก. ดำรงตัวแทนอาจารย์ 41% ตัวแทนผู้ช่วยศาสตราจารย์ 33% ตัวแทนรองศาสตราจารย์ 24% และมีเพียง 1% ของข้าราชการ สาย ก. ทั้งหมดเท่านั้น ที่ดำรงตัวแทนศาสตราจารย์ ซึ่งคิดเป็น